

se, der er fremsat af hr. Troels Lund Poulsen, fru Gitte Seeberg og hr. Søren Krarup selv.

Kl. 17.40

Jeg synes måske nok, at hr. Søren Krarup er lidt lemfældig i sine generaliseringer. Men det er jo også en diskussion, vi har i Danmark. Altså tjetjenere har brugt gidseltagning, barbarisk terror osv. Nej, *nogle* tjetjenere har, og endnu flere har taget afstand, endnu flere har taget afstand.

Men i den konklusion, som hr. Søren Krarup så når frem til, at man skulle have taget afstand fra den tjetjenske kongres osv., mangler jeg altså en klar holdning fra hr. Søren Krarups side til spørgsmålet om Sakajevs udvisning til retsfølgelse i Rusland. Burde han så ikke være udvist til retsfølgelse i Rusland?

Og så bare for at der ikke skal være nogen misforståelser: Hr. Søren Krarup insisterede på, at der fra dem, der stod bag denne forespørgsel, ikke var rejst kritik af den tjetjenske side eller nogen på den tjetjenske side. Derfor bliver jeg nødt til lige at læse op, at vi opfordrer til, at

»Folketinget fordømmer enhver voldshandling mod uskyldige civile, uanset hvem der gennemfører den, eller hvem den går ud over, f.eks. terrorangrebet på et teater i Moskva.«

Jeg tror, alle er klar over, at det var et angreb, der blev gennemført af tjetjenske terrorister.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Hr. Søren Krarup mente, at regeringen skulle, jeg kan ikke huske udtrykket, var det fordømme? Jeg tror faktisk, det var et udtryk, som jeg næsten ikke bryder mig om at gentage fra talerstolen, om den her verdenskongres.

Det, jeg i virkeligheden synes der er grundlag for at spørge om, er: Mener hr. Søren Krarup, som ellers i øvrigt bruger mange kræfter på at snakke om grundlov og rettigheder og lovgivning og retshåndhævelse osv., at man skulle have udtrykt sin harme over og fordømmelse af en lovlig kongres i Danmark, et lovligt politisk møde, hvor en lovligt valgt politiker deltager? Det undrer mig; det må jeg sige. Det er ikke den stil, man ellers ser i forhold til retshåndhævelse i det danske samfund fra hr. Søren Krarups side.

Men en anden ting er så det her med ensidigheden og venstrefløjen osv. Man ser sådan et manende, jeg var næsten lige ved at sige fortidigt kommunistspørgelse eller sådan noget lignende i hr. Søren Krarups indlæg, som vel i virkeligheden er lidt skægt.

Men jeg vil godt spørge: Har hr. Søren Krarup læst det forslag til vedtagelse, som er blevet fremsat her af et antal partier, nemlig Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten? Har hr. Søren Krarup læst det forslag til vedtagelse?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ja, først vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen: Som bekendt er det sted, hvor menneskerettighederne har været mest dyrket i det tyvende århundrede, i Stalins Rusland. Den sovjetiske grundlov af 1936 er langt mere menneskerettighedspræget end noget andet, og det er jo meget karakteristisk. Når man driver mission med udenrigspolitik, er der ingen grænser for, hvilke forløjtheder man ender med at havne i.

Og jeg kan – i en parentes – ikke undertrykke min fornøjelse ved at se, hvordan den venstrefløj, der tidligere dyrkede Sovjetunionen som en helgen, nu er enig om at fordømme Rusland som en satan.

Jeg er jo så gammel, at jeg har været i Folketinget og set hr. Holger K. Niensens partis stamfader Aksel Larsen i 1956 simpelt hen frede et land, der foretog et folkemord på Ungarn. Pludselig er nu altså det samme parti blevet overbevist om, at Rusland, fordi det ikke længere er kommunistisk, er en djævel.

Jeg morer mig over det, og jeg vil sige, at jeg kan kun betragte hr. Holger K. Nielsen og hans parti med dyb mistillid og sige, at hele denne missionerende udenrigspolitik, der altid taler om dobbeltmoral, giver jeg ikke 2 øre for; især ikke når jeg jo ved, at når man så kommer 20 år senere og ser på virkeligheden, opdager man, at det var jo bedrag. Nordvietnam, Cambodja, Maokina, Nicaragua: svindel og humbug det hele.

Kl. 17.45

Altså Tjetjenien er jo i en krig nu, som de selv har startet. Som bekendt var det Tjetjenien, der i 1999 startede en islamisk angrebskrig mod Dagestan for at indlemme det i en fælles muslimsk dannelse imod Rusland, og jeg må sige, at jeg ikke har så forfærdelig meget ondt af et folk, der selv starter den angrebskrig, som naturligvis bliver en modbydelig krig, når den så får borgerkrigens karakter.

Det var begrænset, hvad jeg nåede. Nu lyser lampen, men vi har jo tid for os, og hr. Søren Søndergaard skal sandelig ikke mangle svar. Det ville være synd.